

Autor/Author: Anonymný/Anonymus

E-mail: maro.pisatel@gmail.com

[Stránka](#) / [FB Page](#) / [Fórum](#)

Bublinky

Jednou z obľúbených Derpyních činností bolo pomáhať mame, ktorá neustále pobehovala po

dome a robila veľa vecí a dom bol naozaj veľký. Nachádzalo sa v ňom veľa vecí a preto Derpy pomáhala

Práve teraz chcela pomôcť mame robiť muffiny, pretože boli jej obľúbené. Dokonca vedela, kde je múka (je vo veľkej skrini, ktorá sa nachádza v kuchyni), ale keď sa pokúsila vybrať ju von, rozsypala sa po celej kuchyni. Vak s múkou bol totiž veľký a Derpy sa nevedela pohybovať tak dobre. Maminka na to povedala: „Pozri na ten neporiadok čo si spravila! Choď sa hrať niekde inde!“

Derpy neplakala, ani nič podobné, aj keď bola maminka hlučná. Keďže jej nedovolila pomáhať, išla sa hrať s Miss Sweetie, jej obľúbenou bábikou. Je jej obľúbená pretože je žltá a Derpy mala žltú zo všetkého najradšej. Derpy poznala všetky farby – červenú, modrú, zelenú a ružovú a samozrejme žltú, pretože je jej obľúbená.

Derpy dúfala, že maminka dnes spraví muffiny, mala rada muffiny a veľa, ale niekedy, keď ich zjedla moc, cítila sa trochu zle, ale to bolo v poriadku, pretože stále boli jej obľúbené. Ružové muffiny sú najlepšie, Derpy rada jedla ružové muffiny.

Derpy bola doma väčšinu času. Maminka a ocinko vraveli, že malí poníci by mali ostať doma, kde sa nemôžu stratiť, no občas ju berú aj von. Ako raz, keď išli na miesto, kde bolo veľa poníkov, niektorý mali klobúky, iný bežali okolo s kravkami a tak, ale Derpy poníci strašili a začala plakať, preto odtiaľ odišli, aj keď vlastne nechcela.

Raz vzali Derpy do školy, bol to iný veľký dom s veľa cudzími poníkmi, vyzerajúcimi ako ona (nie tí veľký ako maminka a ocinko). Bol tam však aj poník, ktorý bol veľký a vyzeral ako ocko, ale nebol to ocko, a pritom nebol strašidelný. Všetci sa spolu rozprávali a Derpy to nadchlo a chcela sa tiež rozprávať, no nevedela rozprávať tak dobre, ale to je v poriadku, pretože všetci boli šťastní. Neskôr malí poníci stíchli a veľký poník začal rozprávať veci a Derpy chcela rozprávať tiež, ale on povedal: „Žiadne rozprávanie počas hodiny.“ Tak sa Derpy pokúšala nerozprávať, ale bola to dlhá doba a ona zabudla a potom na ňu zase všetci kričali, Derpy nemala rada školu, ale to bolo v poriadku, pretože teraz bola doma.

Ocinko momentálne nebol doma, ale Derpy bola vždy nadšená, keď prišiel, pretože nebol

tak hlučný ako mamina. Ocinko učil Derpy nové veci, ako napríklad farby. Tiež vravel, že Derpy je „pegas“, pretože má krídla, občas hovoril aj to, že ju naučí lietať.

Vravel, že väčšina pegasov žije na oblakoch, ale Derpy nežila na oblohe, pretože nevedela lietať, nevedela sa totiž hýbať tak dobre a občas ani nevidela tak dobre. Raz však bude možno Derpy lietať ako maminka a ocinko a všetci budú môcť ísť bývať na oblohu s ostatnými pegasmi.

Ocinko vravel, že hore je tam, kde sa robia dúhy. Derpy chcela vidieť všetky tieto dúhy, aby mohla ocinkovi vymenovať všetky farby, ktoré sa naučila, teda až keď bude vedieť lepšie rozprávať. Otecko síce vravieval, že Derpy je „pegas“, ale maminka vravela, že Derpy je „retardovaná“, ocinko jej však nikdy nepovedal čo to znamená.

Derpy mala naozaj, naozaj rada ocinkové príchody domov, pretože ocinko je dobrý, hrá sa s Derpy, rozpráva sa s ňou, ale maminka vždy hovorí: „Derpy, choď sa hrať niekde inde.“ Maminka stále robí veci ako čistenie a tak, a aj keď chce niekedy maminke pomôcť urobí neporiadok, pretože sa nevie pohybovať tak dobre. Maminka občas plače a musí si dať lieky aby už neplakala, aj Derpy občas plakala, no nepotrebovala lieky. Ale dnes bola maminka šťastná, a aj Derpy bola šťastná a Miss Sweetie bola šťastná tiež. A keď Derpy zacítila muffiny bola ešte šťastnejšia.

Vbehla do kuchyne tak rýchlo ako len mohla (a Miss Sweetie zobrala tiež, pretože tiež mala rada muffiny, ale nie tak veľmi ako Derpy) a uvidela muffiny. Maminka jej povedala: „Sadni si na stoličku Derpy.“ a tak si sadla.

Derpy položila Miss Sweetie na stôl (nemohla jesť muffiny, kým ju držala), no maminka chytila Miss Sweetie a hodila ju do vedľajšej izby, Derpy chcela ísť po Miss Sweetie, ale maminka ju chytila a znova k stolu. „Nie! Sadni si!“

Derpy sa začala hnevať, švihala svojimi kopýtkami a krídlami. Maminka ju teda udrela po tvári a Derpy začala plakať. No hneď na to, pred ňu položila tanier plný Derpiiných obľúbených dobrôtok. „Tichúčko Derpy, pozri muffiny.“ maminka sa usmievala, tak Derpy

prestala plakať a ešte dostala muffiny, takže všetko je v poriadku.

Maminka prisunula všetky muffiny k Derpy a povedala: „Zober si toľko, koľko budeš chcieť.“ a Derpy okamžite jeden schmatla. Neboli to ružové muffiny, ale aj tak jej chutili. Zjedla celý muffin a potom si zobrala ďalší, ale nedojedla ho, pretože sa už cítila trochu nafúknutá a muffiny nechutili tak dobre ako tie ružové. Maminka povedala: „Čo sa deje? Hádám si už neskončila? Nemôžeš zjesť aspoň ešte jeden?“ A prisunula k Derpy viac muffinov ale Derpy už bola plná a chcela sa ísť hrať s Miss Sweetie.

Derpy sa pokúšala hrať s Miss Sweetie ale cítila sa naozaj zle, a tak ju iba zobrala k oknu a spoločne sledovali oblohu. Ocinko vravel, že obloha je modrá, teraz mohla videla aj oblaky a zopár pegasov ale žiadne dúhy.

Ocinko prišiel domov, až keď už bola celá obloha oranžová, ale Derpy si ho nevšimla, pretože ležala pod oknom, cítila sa naozaj zle a bolelo ju bruško. Nemohla ani k sebe pritlačiť Miss Sweetie, pretože ju bruško bolelo tak veľmi. Ocinko k nej prišiel a pohladkal ju. „Zlatko, si v poriadku?“ Derpy nič nepovedala a začala plakať pretože to bolelo už tak moc. Ocinko začala kričať a aj maminka začala kričať, no Derpy sa len stále pozerala z okna, ocko ju zdvihol a vybehol s ňou von veľmi rýchlo. Bolelo to tak veľmi, že plakala ešte viac. Chcela Miss Sweetie, ale ona bola v dome.

Ocinko položil Derpy do jej kočíka a zapol ju tak, aby nevypadla.

Otecko ju zobral na miesto, kde predtým ešte nikdy nebola, bolo tu veľa veľkých poníkov s bielymi čiapkami. Všetci stáli okolo nej. Bruško ju naozaj bolelo, no ocinko tam s ňou stále bol. Vedela to aj keď práve teraz nevidela až tak dobre. Veľký poníci ju položili na posteľ, bola veľmi studená. Plakala ďalej. Jeden z veľkých poníkov jej dával niečo aby zjedla. „Zlatko, budeš v poriadku, naozaj, len zjedz tento liek. Všetko bude v poriadku, sľubujem.“ A tak zjedla liek, pretože ocinko to povedal, maminka brala lieky a potom neplakala, možno vďaka tomuto lieku Derpy prestane plakať tiež, ale ešte to nefungovalo.

Derpy bola odrazu veľmi ospalá. No bola aj vystrašená a ubolená. Udiali sa všetky možné veci, ale ona si ich nevedela dobre zapamätať, tak ako teraz nemohla dobre vidieť. Pamätala si, že ocinko je pri nej. Zobudila sa a už ju nič nebolelo, ocinko bol pri posteli. Všetko vo vnútri bolo jasné a biele, mohla vidieť ocka, pretože očka mala teraz na správnom mieste. „Ako sa cítiš zlatko?“ Spýtal sa jej. Derpy mu odpovedala: „Zlatko.“ Pretože to bolo jedno z mála slov, ktoré dokázala vysloviť dobre a ešte stále bola trocha ospalá. Ocko ju objal okolo krku a povedal: „Ľúbim ťa.“ zamokril jej krk.

Derpy ostala na tom novom mieste veľa dní, a tak isto aj ocinko, ale nie maminka. Bolo tam veľa veľkých poníkov a niekoľko malých a všetci boli k Derpy milý. Derpy nerozbila nič a nespravili žiadny neporiadok za celú dobu čo tam bola, takže to bola naozaj zábava.

Ale ocinko povedal, že je čas ísť domov, a tak sa vrátili, keď maminka uvidela Derpy objala ju a povedala veľa vecí. Všetci, maminka, ocinko a Derpy strávili celý deň spolu! Celý deň sa spolu hrali a každý bol naozaj šťastný, vraveli veľa vecí a dokonca mali znova muffiny! Tentokrát boli ružové a Derpy ich naozaj zbožňovala. A keď bol čas ísť spať, maminka aj ocinko ostali s Derpy celú noc! Bol to pre Derpy ten zatiaľ najlepší deň.

Derpy vstala naozaj skoro ráno s maminkou aj ocinkom, pretože to bol čas kedy musel ocinko ísť do práce. Dnes všetci jedli spolu, Derpy sa vôbec necítila ospalá. A keď už ocinko musel odísť dal maminke pusu a objal Derpy a dal jej pusu na hlavičku a povedal: „Buď dobrá, zlatko. Ocinko ťa má rád.“ A potom odišiel, aj keď Derpy si myslela, že naozaj nechce. Po tom čo ocko odišiel Derpy začala byť ospalá a tak zaspala na podlahe, kde bolo teplo, pretože slnko svietilo cez okno.

Derpy vstala, pretože ju maminka zobudila. „Derpy rýchlo vstávaj, odchádzame.“ Derpy nevedela čo má robiť, no maminka ju postavila a tento krát Derpy stihla zobrať Miss Sweetie predtým ako odišli.

Maminka stále tlačila Derpy aby išla rýchlejšie, no Derpy teraz nevidela tak dobre a

skoro spadlo po tom čo o niečo zakopla. Vložila Miss Sweetie do jej kočiaka a vliezla dovnútra a maminka začala tlačiť kočiak, aj keď Derpy ešte nebola pripútaná. To však bolo v poriadku, pretože mala Miss Sweetie, ktorá je naozaj mäkká a Derpy je stále ospalá a tak sa rozhodla, že si na Miss Sweetie chvíľu pospí.

Keď sa zobudila bolo veľmi chladno veterno, pretože boli vysoko a Derpy nemala rada výšky, zľakla sa, keď sa pozrela von z kočiaka, pretože boli vysoko a nevedela kde sú. Ocinko neberie Derpy zvyčajne tak vysoko, keď niekam idú. Boli tam hore dlho, veľmi dlho. Derpy začala byť naozaj veľmi hladná, no bola tiež vystrašená a tak si iba ľahla v kočiaku a objala Miss Sweetie. Páčilo sa jej to, pretože bábiku ju zahrievala. Tam kde boli nevidela žiadne oblaky ani pegasov a ani žiadne dúhy, napadlo ju, že maminka ich berie spať na to pekné, zábavné miesto a ocinko tam možno bude tiež!

Po ešte dlhšej dobe začalo byť teplo. Maminka sa postavila nad kočiak a povedala: „Vstávaj.“ A vytiahla Derpy von z kočiaka za jej chvost, troška to bolelo, ale nie moc. Derpy sa pozrela naokolo, ale toto nebolo to zábavné miesto, ale bolo tu veľa stromov a nejaká tráva a v diaľke videla aj zopár domov. Pozrela sa na maminka a tá jej povedala: „Pod' sem.“ prišla za maminkou, ktorá stála pod naozaj veľkým stromom. Maminka jej nech si sadne a potom zobrala nejakú misku z jej batohu. Derpy bola šťastná, pretože bola naozaj hladná. Maminka vytiahla fľašku a jej obsah vyliala do misky, no keď to chcela Derpy vypiť maminka povedala: „Nie!“

A tak Derpy nevedela čo má robiť. Potom maminka vytiahla z batohu nejakú novú ružovo-sfarbenú vec a povedala: „Pozeraj sa. Maminka ti ide spraviť nejaké bublinky.“ zobrala zábavne vyzerajúcu vec, položila ju do misky a znova vytiahla. Začala s ňou mávať, hneď na to sa objavili bublinky! Lietali všade naokolo a maminka sa smiala a Derpy sa začala smiať tiež. Bola naozaj šťastná a potom jej maminka povedala: „Teraz to skús ty!“ a položila zábavnú vec späť do misky.

Derpy sa natiahla a zobrala zábavne vyzerajúcu vec do úst. (pretože nie vždy vedela použiť jej kopytka tak dobre) a potom ju zdvihla a začala triasť hlavou, ako len mohla a vzniklo

tak veľa bubliniek! „Tu, sprav ešte viac!“ maminka položila zábavnú vec znova do misky, potom ju Derpy znova zobrala a spravila viac bublín, dokým sa bubliny robiť. Najprv Derpy nevedela čo robiť, ale potom si spomenula a položila vec spať do misky. Znova a znova, aby mohla spraviť viac bublín! Derpy robila bubliny, dokým neboli úplne všade! Niekedy je niečoho veľa a niekedy nie, niekedy Derpy iba rada pozoruje ako bubliny lietajú, tak isto ako ich rada robí. Pohybujú sa naozaj pomaly a niekedy sa nehýbu vôbec.

Ale najlepšia vec na bublinách je tá, že každá mala v sebe dúhu., bolo to viac farieb pohromade ako mala možnosť vidieť kedykoľvek predtým. A keď nevidí dobre je tu dokonca viac bublín a tak aj viac dúh!

Derpy je stále celkom hladná a nemôže vidieť mamičku ani kočík, dokonca ani Miss Sweetie, ale to je v poriadku, pretože sú tu bubliny a Derpy miluje bubliny zo všetkého najviac. Obloha je celá oranžová, čo znamená, že ocinko bude čoskoro doma a bude môcť robiť bubliny s Derpy a budú môcť znova spolu jesť muffiny. Možno maminka a ocinko znova ostanú s Derpy celú noc ako naposledy. Raz ocinko Derpy povedal, že ju naučí lietať, potom bude môcť lietať okolo bublín, a neskôr ona, maminka a ocinko budú môcť žiť hore v oblakoch a maminka už nebude viac plakať. Všade tam budú dúhy a ona povie ockovi všetky ich farby.